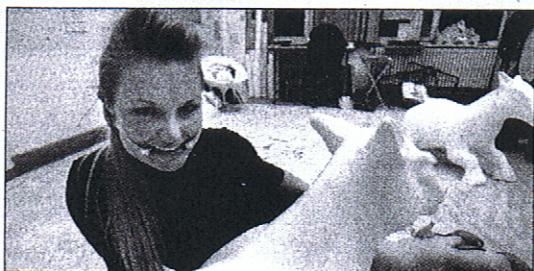

Bedrieglijke wereld

Nathalie's werk roept een kinderwereld op.

© Gianni Barbileux

■ GENT Nathalie Vanheule uit Ieper studeerde aan Sint-Lucas en de Academie. Ze is blij met het atelier in de oude school in de Sint-Bernadette-wijk. Ze deelt het met kunstenaars Saar De Buysere. Voor het atelier betalen ze 170 euro, verwarming en water inbegrepen.

De wereld van Nathalie Vanheule is ongewoon. Op een groot tapijt staan beelden van witte poney's. Eromheen aan de muren hangen tekeningen, soms op grote winkelzakken gemaakt. „Ik teken en schrijf, van daaruit ontstaan installaties. Ik maak ook theater, video's en sculpturen. Het moet in een concept groeien voor mij, geen schilderijtjes aan de muur.“

Haar werk roept een kinderwereld op, ook al door het gebruik van roze tinten en een zachte stilering. „Vergis u niet“, zegt ze. „Kijk goed naar die bambi. Hij pleegt zelfmoord.“

Het is een bedrieglijke wereld. Achter de rozegeur en lieflijkheid schuilen venijn en pijn.

Ze stelde al op diverse plekken tentoon. Zoals voor een project met Mauro Pawlowski, het Stuc in Leuven en de dienst Kunsten in Gent.

„Sweet error“ was een werk over terrorisme bij kinderen. „Terrorisme in twee betekenissen. Je hebt kinderen die almaar meer willen en anderen terroriseren. Maar je hebt er die zeer zelf-destructief zijn.“

Poney's was dan weer een theaterstuk voor Vooruit. „Een poney is onvolwassen en zal nooit een elegant paard worden. Dat neemt me voor hem in.“

Ja, ze verkoopt af en toe iets. „Ik geef tien uur les in twee academies, maar daarmee verdien ik te weinig. Het blijft knokken. Met twee vrienden heb ik een vzw die als platform voor jonge kunstenaars fungeert. Op 13 oktober is er een expositie in vzw Nucleo.“ (kvk)

Groot tekort aan atelierruimtes

Vzw Nucleo bestaat vijf jaar en vierde dat met de nachten van de open ateliers. Ruim tweeduizend bezoekers trokken naar ateliers van ongeveer zestig kunstenaars en naar diverse randactiviteiten. Nucleo voerde ook een behoefteonderzoek en raamt dat er in Gent nog een tekort is van ongeveer driehonderd ateliers.

Karel Van Keymeulen

Het kunstenaarsatelier spreekt tot de verbeelding. Want in die wat mysterieuze ruimtes komen de kunstwerken tot stand. Hoe ziet die ruimte eruit, welke band heeft de kunstenaar ermee, die vragen stellen veel mensen zich.

Nucleo creëerde samen met de stad Gent en de provincie Oost-Vlaanderen al heel wat atelierruimtes, zoals in de Leopoldskazerne, in het Begijnhof in de Lange Violettestraat en in een oude school in de Sint-Bernadette-wijk. Nucleo wil kwaliteitsvolle en betaalbare ateliers voor kunstenaars uit diverse kunstdisciplines ontwikkelen.

Daarom zijn ze voortdurend op zoek naar ruimtes. De vzw stelt vast dat nogal wat handelspanden leegstaan. Ook boven winkels staan verdiepingen leeg. „Met kleine investeringen zouden we daar veel ruimtes voor kunstenaars kunnen creëren. In London en Parijs gebeurt dat al. Onderzoek wees uit dat de aanwezigheid van ateliers in winkel- en kantoorbuurt een positieve invloed heeft op de buurt en op de winkels zelf“, zegt Arne Berwouts van Nucleo. Hij doet een oproep aan eigenaars van leegstaande panden om contact op te nemen.

Diederick Nuyttens:

„Gelukkig als ik met blauw en groen bezig ben“

Diederick Nuyttens is een echte schilder.

© Gianni Barbileux

■ GENT De 25-jarige Diederick Nuyttens komt uit Kortrijk en studeerde schilderkunst aan Sint-Lucas. Hij heeft een atelier in de infirmerie in het Begijnhof aan de Lange Violettestraat. Het is een kleine ruimte, maar je ziet onmiddellijk dat hier een echte schilder aan het werk is.

„Ik maakte een selectie van mijn werk van de voorbije jaren. Ik maak vaak gebruik van foto's en video's. In essentie ben ik op zoek naar beelden. Foto's en video's zijn middelen om te schetsen. Een schilderij is

voor mij de persoonlijke verwerking van de belevenis, het gevoel dat ik op een plek had. Dan begint de zoektocht en de worsteling met de schilderkunstige problemen“, vertelt hij. Wie goed kijkt, herkent de loodsen op de Muide of de skyline van Moskou. Maar Nuyttens geeft er een extra gelaagdheid aan.

Voor zijn afstudeerproject werkte Nuyttens rond de wijk Moskou in Gentbrugge. Hij liep er uren rond, gewapend met zijn fototoestel en videocamera, sprak er met veel bewoners. „Ik heb toen een rapport

gemaakt, dat balanceerde tussen feiten en fictie. Dat was de meerwaarde.“

Nuyttens verkoopt af en toe iets. Maar financieel is het geen vetpot. Met zijn atelier is hij heel blij. Omdat je veel contacten hebt met andere kunstenaars. Dat werkt ook stimulerend.

Zijn keuze om kunstenaar te worden, betreurt hij niet. „Ik ben gelukkig als ik met groen en blauw bezig ben. Als ik een tijdje niet schilder voel ik me ongemakkelijk. Dan moet ik me enkele dagen opsluiten en schilderen.“ (kvk)

EEN BETAALBARE
WONING VOOR
ELKE GENTENAAR!

Zet het licht op Groen!